

§ 15.

Eksekutorers Forpligtelse i Henhold til Forordning 12. Februar 1790 § 7 til at indsende Designationer over Skifter og den dem i Medfør af Forordning om Kancelliets Kasse- og Regnskabsvæsen af 8. Juli 1840 § 14, jfr. § 10, paahvilende Forpligtelse til halv-aarlig at indsende en Kasseekstrakt ophæves.

Iøvrigt bemyndiges Finansministeren til at træffe Bestemmelse om Ophævelse af eller Lempelser med Hensyn til Indberetninger og lignende, som Eksekutorer efter den hidtil gældende Lovgivning skal indgive af Hensyn til Afgifter til Statskassen.

§ 16.

Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 83 i Lov om Skifte af Døds- og Fællesbo af 30. November 1874 ophævedes Adgangen til at erholde Dødsboer behandlede af Skiftekommissarier og Testamentseksekutorer med dømmende Myndighed, hvorimod Loven opretholdt Adgangen til at faa Dødsboer behandlede af Testamentseksekutorer uden dømmende Myndighed. Det bestemtes derhos, at det med Hensyn til Eksekutorernes særlige Pligter og Forhold skulde have sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, dog at Eksekutorerne i Henseende til Boets Behandling havde at følge Skiftelovens Bestemmelser. Som en enkelt ny Bestemmelse om Eksekutorernes Forhold kan dog nævnes Reglen i Lovens § 89, 2. Stykke, hvorefter Justitsministeren, naar der fra nogen af de interesserede i Boet fremkommer Klage over Boets utilbørlige Forhaling, og Klagen, efter at der er givet Testamentseksekutorerne Lejlighed til at ytre sig over den, findes begrundet, kan bestemme, at Boets Behandling skal overgaa til den almindelige Skifteret.

Adgangen til at erholde Dødsboer behandlede af Testamentseksekutorer er i Aarene efter Skifteloven blevet benyttet i en stedse stigende Grad, og det ligger i Sagens Natur, at det gennemgaaende er de større Boer, der er undergivet Eksekutorbehandling; ved de virkelig store Boer er offentlig Skiftebehandling ved Skifteretten en ren Undtagelse. Hvad Antallet af Eksekutorbevillinger angaar, skal anføres, at der i Aaret 1890 udfærdigedes gennem

Justitsministeriet 39 Bevillinger, gennem Overpræsidiets 85 og gennem Amterne 114, eller ialt 238 Bevillinger; i Aaret 1899 var de tilsvarende Tal henholdsvis 61, 105 og 186, eller ialt 352 Bevillinger. I Finanssaarene 1918—19, 1919—20 og 1920—21 var det samlede Antal for hele Landet 541, 634 og 648, og for Tiden regner man med 750—800 Eksekutorboer aarlig, hvoraf ca. 250—300 i København, ca. 200 i Københavns Amt og Resten i de øvrige Amter.

Naar Justitsministeriet har ment at burde fremsætte nærværende Lovforslag, skyldes det ingenlunde Ønsket om at begrænse Antallet af Eksekutorboer, idet man er klar over de Fordele, som Eksekutorbehandling i mangfoldige Tilfælde frembyder for alle i Boet interesserede, men Lovforslagets Fremsættelse skyldes Ønsket om at bringe Dødsboers Behandling ved Testamentseksekutorer ind under mere betryggende Former. Erfaringerne har, særlig indenfor de senere Aar, vist, at nye Lovregler paa dette Omraade maa anses for paakrævede.

Der kan rejses forskellige Indvendinger mod de nugældende Regler for Behandlingen af Eksekutorboer. Disse Indvendinger gaar i Hovedsagen ud paa, at den nuværende Kontrol med Bobehandlingens Fremme og Bomidlernes Tilstedeværelse ikke er tilstrækkelig effektiv, at der savnes Bestemmelser om Sikkerhedsstillelse fra Eksekutors Side, og at der ikke findes tilstrækkelig udformede Reg-